

سیر تحول در اندیشه سیاسی اهل
سنت ایران (قبل و بعد از انقلاب
اسلامی)

عنوان انگلیسی:

عنوان عربی:

نویسنده: عبد الرضا بیگی فر

استاد راهنما: ابراهیم برزگر

مقطع: کارشناسی ارشد

استاد مشاور:

رشته:

استاد ناظر:

دانشگاه: دانشکده حقوق و علوم سیاسی - دانشگاه علامه طباطبایی

تاریخ دفاع: 1392

واحد:

کلمات کلیدی: تحول اندیشه سیاسی، اهل سنت، جریان های استکباری، جریانهای تکفیری، مذهب شافعی، مذهب حنبلی

پیروان اهل سنت ایران بخشی از هویت مذهبی، قومی و ملی ایرانیان و خواستگاه بنیانهای اندیشه سیاسی آنان مبتنی بر آموزه های حاصل از مذاهب راستین حنفی و شافعی و پیروی از مدارا با پیروان مذاهب دیگر بوده که این اندیشه به دلیل مخالفت جریان های استکباری و تکفیری فرامرزی با نظام اسلامی ایران، مورد رشک و حسد می باشد. پژوهش حاضر با هدف و انگیزه تثبیت اقتدار ملی، در پی پاسخ به این سوالات است که: سیر تحول اندیشه سیاسی اهل سنت ایران چگونه، و از چه منطقی پیروی، و گستره پیروان مذاهب آن از ظهور اسلام تاکنون، چه تغییراتی داشته اند؟ با طرح دو فرضیه و مدد گرفتن از روش پژوهشی، تاریخی - توصیفی همراه با روش تحلیل محتوا به بررسی پرداخته، و فصل بندی با تعریف مفاهیم اهل سنت و مذاهب آن، ویژگی های اندیشه و فقه سیاسی آن را به تفصیل توضیح و برای آشنایی بیشتر اهل سنت ایران را در دو فصل پیش و پس از انقلاب اسلامی، در بخشهایی چون، پیشینه تاریخی و گستره حضور، تعامل و تقابل با یکدیگر و با دیگر پیروان مذاهب و نگاه و عملکرد آنان را در رابطه با نظام اسلامی به بررسی گذاشته و برای تعمیق بیشتر موضوع تاثیر اجرای سیاست تقریب مذاهب، به بحث، و با یک مقایسه واقع گرایانه از اوضاع اهل سنت در یک برش تاریخی یکصد ساله (دوره پهلوی جمهوری اسلامی) به پاسخ سوالات و راستی آزمایی فرضیات رسیده و آن اینکه سیر تحول منطقی اندیشه سیاسی اهل سنت ایران، پیروی از زیست مسالمت آمیز را تجویز و پیروان آن هم اکنون بر دو مذهب حنفی و شافعی، و بیشتر در شرق و غرب کشور ساکن بوده، و سیاست تقریب مذاهب در ایران تا حدودی موثر، اما نیاز به بازنگری بر اساس پیشنهادهای مطروحه دارد، تا بتوان با توجه به اوضاع پر آشوب منطقه خاورمیانه، این زیست مسالمت آمیز را تداوم و انسجام ملی را تحکیم بخشید.